

Lei 10/1988, do 20 de xullo, de ordenación do Comercio Interior de Galicia.

- **TÍTULO I. OBXECTO E ÁMBITO DA LEI.** (Arts. 1 y 2)
- **TÍTULO II. DA ACTIVIDADE COMERCIAL.**
 - **CAPÍTULO I. DAS FORMAS E CONDICIÓNS DO EXERCICIO DA ACTIVIDADE COMERCIAL.** (Arts. 3 ao 5)
 - **CAPÍTULO II. DA APERTURA DE ESTABLECEMENTOS COMERCIAIS E REQUISITOS PARA O EXERCICIO DA ACTIVIDADE COMERCIAL.** (Arts. 6 y 7)
 - **CAPÍTULO III. DA COMISIÓN CONSULTIVA DE DISTRIBUCIÓN E ORDENACIÓN COMERCIAL.** (Arts. 8 y 9)
 - **CAPÍTULO IV. REQUISITOS XERAIS PARA O EXERCICIO DA ACTIVIDADE COMERCIAL.** (Art. 10)
 - **CAPÍTULO V. HORARIOS COMERCIAIS.** (Arts. 11 ao 13)
- **TÍTULO III. MODALIDADES ESPECIAIS DE VENDA.**
 - **CAPÍTULO I. DEFINICIÓN.** (Art. 14)
 - **CAPÍTULO II. VENDA EN REBAJAS.** (Art. 15)
 - **CAPÍTULO III. VENDAS DE SALDOS.** (Arts. 16 ao 18)
 - **CAPÍTULO IV. VENDA EN LIQUIDACIÓN.** (Arts. 19 y 20)
 - **CAPÍTULO V. VENDAS DE PROMOCIÓN.** (Art. 21)
 - **CAPÍTULO VI. VENDA AMBULANTE.** (Arts. 22 ao 27)
 - **CAPÍTULO VII. VENDAS A DOMICILIO.** (Arts. 28 ao 30)
 - **CAPÍTULO VIII. VENDAS A PERDIDA.** (Art. 31)
 - **CAPÍTULO IX. VENDA A DISTANCIA.** (Arts. 32 y 33)
- **TÍTULO IV. DOS CERTÁMENES FEIRAIS.**
- **TÍTULO V. PROTECCIÓN DOS DEREITOS DO CONSUMIDOR: PREZOS, PUBLICIDADE E COMPETENCIA DESLEAL.**
 - **CAPÍTULO I. PRINCIPIOS XERAIS.** (Art. 35)
 - **CAPÍTULO II. PREZOS.** (Arts. 36 y 37)
 - **CAPÍTULO III. PUBLICIDADE COMERCIAL.** (Arts. 38 ao 40)
 - **CAPÍTULO IV. COMPETENCIA DESLEAL.** (Art. 41)
- **TÍTULO VI. DA ACCIÓN ADMINISTRATIVA SOBRE A ACTIVIDADE COMERCIAL.**
 - **CAPÍTULO I. DA ACCIÓN XERAL.** (Arts. 42 y 43)
 - **CAPÍTULO II. RÉXIME DE INFRACCIÓNS E SANCIÓNS.** (Arts. 44 ao 48)
- **DISPOSICIÓN ADICIONAL.**

- **DISPOSICIÓN TRANSITORIA PRIMEIRA.**
- **DISPOSICIÓN TRANSITORIA SEGUNDA.**
- **DISPOSICIÓN FINAL.**

De acordo co Estatuto de Autonomía de Galicia, no seu artigo 30.I.4, corresponde á Comunidade Autónoma Galega a competencia exclusiva en materia de Comercio Interior, sen prexuízo da política xeral de prezos e lexislación sobre a defensa da competencia nos termos do disposto nos artículos 38,131 149.1.11 e 13 da Constitución.

No citado marco estatutario, a presente Lei é a canle normativa axeitada para posibilitar unha ordenación do Comercio Interior de Galicia, acomodada ás características peculiares da estrutura económica e comercial da nosa Comunidade Autónoma. Todo isto enmarcado dentro do principio de liberdade que ha de rexer, dentro das limitacións impostas pola defensa da libre e leal competencia, a circulación de bens e a defensa e garantía dos intereses dos consumidores.

Nos últimos anos estase a unha modificación substancial na nosa tradicional estrutura comercial, ademais da introdución e extensión de novos sistemas de venda cun progresivo maior peso específico. Tendo en conta a importancia que as pequenas e medianas empresas teñen na nosa Comunidade Autónoma, faise necesaria a regulación desta materia pola Xunta de Galicia, co fin de que as condicións de competitividade e igualdade entre os distintos axentes que integran este tipo de actividade sexan reais e efectivas. Por outra banda, trátase de que a introdución de novas formas, técnicas e practicas comerciais e das grandes empresas realícese de forma equilibrada e ordenada, limitando, no posible, as tensións que se derivan dos cambios da estrutura, sen que iso supoña unha rémora para a necesaria modernización e adecuación do equipamento comercial.

Por todo o exposto, o Parlamento de Galicia aprobou e eu, de conformidade con artículo 13.2 do Estatuto de Galicia, e co artigo 24 da Lei 1/1983, do 22 de febreiro, reguladora da Xunta e do seu Presidente, promulgo, en nome de El- Rei, a Lei de ordenación do Comercio Interior de Galicia.

TÍTULO I. OBXECTO E ÁMBITO DA LEI.

Artigo 1.

1. A presente Lei ten por obxecto a regulación administrativa da actividade comercial desenvolvida no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia e a ordenación e mellora das súas estruturas comerciais.

2. Quedan excluídas do ámbito da presente Lei aquelas actividades comerciais que, en razón da súa natureza, se atopan reguladas por unha lexislación especial ou normativa específica, entre outras:

- a. Os servizos de transporte, bancarios e seguros.
- b. O exercicio de profesións liberais.
- c. Os servizos de hostalaría, cafetarías, bares e restaurantes.
- d. Os servizos de reparación, mantemento e asistencia técnica.

Artigo 2.

1. Para os efectos desta Lei, enténdese por actividade comercial a realizada por persoas físicas ou xurídicas, consistente en colocar ou ofrecer no mercado produtos naturais ou elaborados por conta propia ou allea, así como aqueles servizos que dela se deriven.
2. Será actividade comercial de carácter maiorista o exercicio habitual de adquisición de produtos en nome e por conta propios e a súa revenda a outros comerciantes maioristas, minoristas ou empresarios industriais ou artesáns para a súa transformación, ata o remato do proceso de produción.
3. Será actividade comercial de carácter minorista o exercicio profesional de adquisición de produtos, en nome e por conta propios, para a súa revenda ao consumidor final. Igualmente terá este mesmo carácter a venda realizada polos artesáns dos seus produtos no seu propio taller.
4. Non se modificarán as anteriores cualificacións de actividade comercial de carácter maiorista ou minorista polo eventual sometemento da mercadoría a procesos de transformación, tratamento ou acondicionamento que sexan usuais no comercio.
5. Queda tamén sometida a esta Lei a actividade que realicen os empresarios ou os profesionais que conclúan operacións comerciais por conta doutra persoa, en nome desta ou no propio, ou que de forma permanente promovan, preparen ou cooperen á conclusión de operacións comerciais.

TÍTULO II. DA ACTIVIDADE COMERCIAL.

CAPÍTULO I. DAS FORMAS E CONDICIÓNS DO EXERCICIO DA ACTIVIDADE COMERCIAL.

Artigo 3.

1. A actividade comercial exercerase conforme ao principio de liberdade de empresa no marco da economía de mercado.
2. Poderán realizar actividades comerciais os que ostenten a capacidade xurídica necesaria para ser comerciantes conforme á lexislación mercantil e de conformidade co establecido nesta Lei.

Artigo 4.

Sen prexuízo da liberdade de empresa, a Xunta de Galicia, dentro do marco das súas competencias, establecerá as condicións para realizar actividades comerciais suxeitas a unha especial concesión ou autorización administrativa, así como para as que requiran un tratamento singular por razón da natureza do produto, do servizo prestado ou por consideracións de servizo público.

Artigo 5.

1. A actividade comercial definida no artigo 2 deberá exercerse en establecemento comercial, salvo as excepcións previstas nesta Lei.
2. Para tales efectos considéranse establecementos comerciais os locais edificados e as construcións e instalacións fixas e permanentes, cubertas ou sen cubrir, exteriores ou interiores a unha edificación con ou sen escaparates, en que se realice profesionalmente a actividade

comercial.

CAPÍTULO II.
DA APERTURA DE ESTABLECEMENTOS COMERCIAIS E REQUISITOS PARA O EXERCICIO DA
ACTIVIDADE COMERCIAL.

Artigo 6.

1. As licenzas de apertura dos establecementos comerciais serán concedidas polos Concellos conforme á normativa vixente e ao establecido nesta Lei e nas súas normas de desenvolvemento.
2. A Xunta de Galicia, con carácter xeral, establecerá as normas ás que haberán de axustarse as ordenanzas municipais e os plans de urbanismo en materia de implantación de establecementos comerciais.

Artículo 7.

A instalación, ampliación e traslado de grandes establecementos comerciais estará suxeito a unha licenza comercial específica, o outorgamento da cal corresponde ao conselleiro competente en materia de comercio interior.

CAPÍTULO III.
DA COMISIÓN CONSULTIVA DE DISTRIBUCIÓN E ORDENACIÓN COMERCIAL.

Artículo 8.

Artículo 9.

CAPÍTULO IV.
REQUISITOS XERAIS PARA O EXERCICIO DA ACTIVIDADE COMERCIAL.

Artigo 10.

Son requisitos xerais para o exercicio da actividade comercial:

- e. Posuír a condición de comerciante, segundo a lexislación mercantil.
- f. Ter licenza fiscal.
- g. Acreditar, no seu caso, a titulación e colexiación oficial, así como a prestación das fianzas e daquelas garantías que sexan esixidas pola lexislación vixente para a venda de determinados produtos ou prestación de determinados servizos.
- h. Ter cumpridas as súas obrigas, no seu caso, en materia de seguridade social para o inicio da actividade e estar en posesión dos correspondentes permisos e licenzas municipais expedido polos Concellos.
- i. En caso de estranxeiros, acreditar o cumprimento da normativa específica vixente.

A Xunta de Galicia procederá á creación dun Rexistro de comerciantes e comercios, e unha vez creado esixirase a inscrición dos comerciantes e dos seus establecementos para poder exercer as actividades na forma que se determine regulamentariamente.

**CAPÍTULO V.
HORARIOS COMERCIAIS.**

Artigo 11.

Artigo 12.

Artigo 13. Derogado por Ley 13/2006, de 27 de diciembre, de horarios comerciales de Galicia

**TÍTULO III.
MODALIDADES ESPECIAIS DE VENDA.**

**CAPÍTULO I.
DEFINICIÓN.**

Artigo 14.

Entenderanse por vendas especiais, para os efectos desta Lei, aquelas que presentan características diferentes da venda ordinaria: rebaixas, saldos, liquidación, promoción, venda ambulante, vendas a domicilio, vendas a perdida, vendas a distancia.

Os termos *rebaixas*, *saldos*, *liquidación* e *promoción* unicamente poderán empregarse para anunciar vendas definidas como tales, conforme á presente Lei. Toda venda especial que, aínda anunciándose con distinta denominación, reúna as características de calquera daquelas formas de venda entenderase asimilada a esta e quedará suxeita á súa regulamentación específica.

**CAPÍTULO II.
VENDA EN REBAIXAS.**

Artigo 15.

1. Entenderase por vendas en rebaixas aquelas realizadas polos comerciantes a prezos inferiores aos habituais, acompañadas de publicidade, na que se terá que expresar claramente o seu período de vixencia.
2. Os letreiros e etiquetas deben exhibir de forma ben visible o prezo anterior e o novo prezo ou, en substitución deste último, a porcentaxe de redución.
3. Queda prohibida a venda en rebaixas daqueles produtos deteriorados ou adquiridos expresamente a tal fin. Non poderán ser obxecto de rebaixas aqueles produtos que non fosen postos á venda con anterioridade.

4.

**CAPÍTULO III.
VENDAS DE SALDOS.**

Artigo 16.

1. Enténdese por venda de saldo aquela que ten por obxecto a venda de produtos cun valor de mercado manifestamente diminuído como consecuencia da deterioración, dano ou desuso, acompañada de publicidade na que se terán que expresar claramente as causas que motivan a devandita venda e o seu período de vixencia.

2. Os letreiros, que deben acompañar aos produtos en saldo, indicaran en termos claros o prezo de cada artigo ou prezo único para un conxunto de artigos perfectamente identificados.

3. Non se poderán saldar aqueles produtos adquiridos a tal fin. Non poderán ser obxecto de saldo aqueles produtos que non fosen postos á venda con anterioridade e que non estiveran en poder do comerciante polo menos con 6 meses de antelación ao seu inicio.

O comerciante quedará obrigado a advertir ao comprador as circunstancias concretas que concorren no produto que é obxecto da venda de saldos.

4.

Artigo 17.

Para a venda de saldos con carácter habitual e permanente será preciso que o establecemento comercial este dedicado exclusivamente a esta clase de vendas. No rótulo do establecemento terá que recollese claramente esta circunstancia.

Estes establecementos quedan exceptuados do requisito establecido no punto 3 do artigo anterior.

Artigo 18.

Nun mesmo establecemento comercial non poderán realizarse ao mesmo tempo vendas de saldos e vendas de rebaixas.

CAPÍTULO IV. VENDA EN LIQUIDACIÓN.

Artigo 19.

1. Enténdese por venda en liquidación aquela de carácter excepcional na que concorran algunhas das seguintes circunstancias:

- a. O cesamento total ou parcial da actividade comercial. No suposto de cesamento parcial terá que indicarse a clase de mercadorías obxecto de liquidación.
- b. O cambio de actividade.
- c. O peche do local.
- d. Forza maior ou sinistro que impida o exercicio da actividade comercial.
- e. A execución de resolución xudicial, arbitral ou administrativa.

2. A venda en liquidación limitarase aos produtos ou artigos que formen parte das existencias do establecemento.

3. En toda publicidade dunha venda en liquidación terán que indicarse as causas que a motivan, así como a data de comezo e duración desta.

4. A venda en liquidación haberá de ser comunicada previamente á delegación provincial da consellaría de industria, comercio e turismo, indicándose a causa, a data de comezo e a súa duración, que en caso algún poderá ser superior a seis meses.

Deberá exhibirse en lugar visible do establecemento comercial unha copia da comunicación efectuada á delegación provincial da consellaría de industria, comercio e turismo.

Artigo 20.

As vendas en liquidación deberan efectuarse no mesmo local no que os produtos foron habitualmente obxecto de venda, salvo nos casos c) e d) do artigo anterior.

CAPÍTULO V. VENDAS DE PROMOCIÓN.

Artigo 21.

1. Para os efectos desta Lei enténdese por venda de promoción aquela que ten por finalidade dar a coñecer un novo produto ou artigo, ou conseguir o aumento da venda dos existentes entre os consumidores.

A venda de promoción haberá de ofrecer aos compradores condicións mais vantaxosas que as xa existentes ou que as que se pretenda ofrecer no futuro, mediante descontos, regalos, premios ou calquera outro incentivo.

2. A venda de promoción terá que ir precedida ou acompañada de anuncio, no que deberá figurar con claridade:

- a. O produto ou produtos obxecto de promoción.
- b. As condicións da venda.
- c. O período de vixencia da promoción, *que non poderá ser inferior a dous días consecutivos nin superior a 30 días*

3. Os produtos obxecto de venda promocional non poderán estar afectados por ningunha causa que reduza o seu valor.

CAPÍTULO VI. VENDA AMBULANTE.

Artigo 22.

1. Son vendas ambulantes, para os efectos da presente Lei, aquelas vendas realizadas en forma habitual, periódica ou ocasional fóra dun establecemento comercial e na vía pública ou en solares, ou en espazos libres, en postos ou instalacións desmontables ou en vehículos.

2. As vendas feitas dentro dos locais ou dos recintos ocupados por un certame feiral non terán a consideración de ambulante.

Artigo 23.

A venda ambulante unicamente poderá levarse a cabo en mercados periódicos ou ocasionais, anexos a mercados fixos ou en postos instalados na vía pública que sexan desmontables ou en vehículos.

Para tales efectos enténdese por:

- a. Venda ambulante en mercados periódicos: Aquela autorizada nos mercados situados en poboacións, en lugares e espazos determinados, cunha periodicidade habitual establecida.
Dentro deste apartado, están encadradas, entre outras, as realizadas en feiras, mercados e chiringuitos.
- b. Venda ambulante en mercados fixos: Aquela autorizada en lugares anexos aos mercados municipais ou de abastos, con instalacións permanentes nas poboacións.
- c. Venda ambulante en postos instalados na vía pública: Aquela autorizada para un número de postos, situacións e períodos determinados.
- d. Venda ambulante en mercados ocasionais: Aquela autorizada en mercados esporádicos, que teñan lugar con motivo de feiras, festas ou acontecementos populares.
- e. Venda ambulante mediante camións ou vehículos-tenda: Aquela realizada nos citados medios e autorizada en zonas ou lugares determinados.

Artigo 24.

Corresponde aos Concellos con suxeición ao disposto nesta Lei e de acordo coa súa normativa específica, a determinación dos lugares e dimensións, así como os días, horario e frecuencia da venda ambulante. Para a súa determinación terán en conta os seguintes aspectos:

- a. Nivel de equipamento comercial da zona.
- b. Densidade de tráfico e circulación.
- c. Acceso a locais comerciais ou industriais, aos seus escaparates ou exposicións.
- d. Acceso ao edificios de uso público.
- e. Condicións para garantir a debida sanidade e hixiene.
- f. Interese dos consumidores.
- g. Tradición e raizame no municipio deste modo de venda.

Artigo 25.

Os Concellos determinarán, dentro dos lugares sinalados, os produtos obxecto de comercialización. Haberán de exercer o debido control hixiénico e sanitario, en especial dos produtos perecedoiros e de alimentación, de acordo coa lexislación e coas ordenanzas vixentes.

Artigo 26.

Para o exercicio da actividade de venda ambulante esixirase, ademais dos requisitos sinalados con carácter xeral no artigo 10 de esta Lei, dispoñer da correspondente autorización municipal para o exercicio da venda ambulante no respectivo municipio e satisfacer os tributos municipais aplicables para este tipo de venda.

Artigo 27.

Corresponde aos Concellos a inspección e sanción en materia de venda ambulante, sen prexuízo das competencias atribuídas a outras Administracións.

CAPÍTULO VII. VENDAS A DOMICILIO.

Artigo 28.

1. Considéranse vendas a domicilio aquelas formas de distribución comercial minorista na que a transacción ou os contratos son propostos ou concluídos directamente polo comerciante, ou a través de empregados ou representantes, no domicilio do consumidor, con presenza física de ambas as dúas partes.

2. Terán a mesma consideración aquelas que se realicen, da forma anteriormente descrita, no lugar de traballo, reunión ou estanza ocasional do consumidor, así como a denominada *venda en reunións*, onde a oferta se efectua mediante demostración practicada ante un grupo de persoas en reunión especialmente organizada, a petición do vendedor, no domicilio dun deles ou en local que non sexa destinado a establecemento comercial.

Artigo 29.

Os comerciantes que exerzan este tipo de vendas haberán de cumprir, ademais dos requisitos de carácter xeral sinalados no artigo 10 de esta Lei, todos aqueles establecidos nas regulamentacións específicas aplicables aos produtos obxecto de venda.

Artigo 30.

Os vendedores domiciliarios deberán exhibirle ao comprador a documentación que acredite a súa condición e que identifique a empresa que representan e os produtos que están autorizados a ofrecer. As empresas que exerzan a venda domiciliaria estarán obrigadas a levar e a ter a disposición das autoridades competentes unha relación actualizada das persoas que, no seu nome, se encarguen da presentación das ofertas, da preparación ou da conclusión dos contratos.

CAPÍTULO VIII. VENDAS A PERDIDA.

Artigo 31.

1. Para os efectos desta Lei, considéranse vendas a perda as vendas que fai un comerciante a prezo inferior ao de compra ou de reposición, se o novo aprovisionamento se fixo ou se pode facer á baixa.

2. Enténdese por prezo de compra para o comerciante, nas mercadorías ou artigos vendidos a perda, o que resulta de deducir do prezo unitario que figura nas facturas as bonificacións de calquera tipo e de incorporar a este os gravames que sexan compoñentes do custo do artigo, así como os correspondentes portes dende o almacén do subministrador ata o almacén do comprador.

3. Non poderán deducirse as retribucións e bonificacións que signifiquen compensación por servizos prestados.

4. Para os efectos da determinación do prezo de compra consideraranse as facturas das mercadorías ou do artigo obxecto da venda a perda.

**CAPÍTULO IX.
VENDA A DISTANCIA.**

Artigo 32.

Consideraranse vendas a distancia aquelas formas de distribución comercial minorista nas que os comerciantes ofrecen aos consumidores a posibilidade de formular pedido a través de correo, teléfono ou outros medios de comunicación gráfica ou audiovisual das mercadorías ofrecidas mediante catálogos, revistas, periódicos, impresos ou outros medios de comunicación.

Artigo 33.

Para a practica deste sistema de distribución comercial os comerciantes terán que cumprir, ademais dos requisitos sinalados con carácter xeral no artigo 10 de esta Lei todos os establecidos nas regulamentacións específicas aplicables aos produtos obxecto do seu comercio.

Estarán obrigados a levar e a ter, a disposición das autoridades competentes, relación actualizada dos produtos que comercializan, das súas ofertas, dos establecementos destinados a almacén e distribución, e dos centros e domicilios destinados para recibir os pedidos ou solicitar información.

As ofertas deberán ser claras e completas, facendo constar os datos de identificación da empresa ofertante, a descrición veraz e comprensible do produto ofrecido, o prezo, as condicións de pagamento, os gastos a cargo do comprador e o prazo de envío.

**TÍTULO V.
PROTECCIÓN DOS DEREITOS DO CONSUMIDOR: PREZOS, PUBLICIDADE E COMPETENCIA
DESLEAL.**

**CAPÍTULO I.
PRINCIPIOS XERAIS.**

Artigo 35.

A Xunta de Galicia, de acordo coa normativa vixente en cada momento, adoptará as accións pertinentes co fin de que os dereitos dos consumidores e usuarios queden garantidos no exercicio das actividades reguladas pola presente Lei.

**CAPÍTULO II.
PREZOS.**

Artigo 36.

1. Os prezos dos produtos e servizos poderán ser fixados libremente polos comerciantes, sen mais limitacións que as impostas pola lexislación vixente en materia de prezos, marxes comerciais e defensa da competencia.

2. Nun mesmo establecemento comercial non se lle poderán aplicar prezos de venda diferentes a un mesmo produto. Se nun produto figuran dous ou mais prezos diferentes, o comerciante estará obrigado a vendelo ao prezo mais barato dos exhibidos.

Artigo 37.

1. O prezo en pesetas de todo produto destinado á venda ou servizo ofertado deberá ser exposto ou exhibido ao público de forma explícita e inequívoca, por unidade das usualmente aceptadas no mercado. En caso de vendas con pagamentos aprazados deberá exhibirse polo menos o importe de cada prazo, o número total deles e a periodicidade dos mesmos, e o prezo total resultante.

2. Non obstante, a Xunta de Galicia, a través da Consellaría de Industria, Comercio e Turismo, poderá contemplar supostos excepcionais nos que, fundamentalmente por razóns de seguridade sexan relevados desta obriga, sen que iso vaia en detrimento da debida información ao consumidor.

CAPÍTULO III. PUBLICIDADE COMERCIAL.

Artigo 38.

1. Para os efectos desta Lei, enténdese por publicidade comercial toda información difundida por calquera medio, co fin de promover a venda dun produto ou prestación dun servizo, ou de atraer a atención do consumidor cara a un establecemento ou marca comercial.

2. A publicidade comercial como instrumento encamiñado a orientar a liberdade de elección, informar o consumidor e favorecer a lícita concorrencia no mercado será certa e veraz.

Artigo 39.

Non poderá realizarse a publicidade comercial que, baixo calquera forma:

- a. Conteña indicacións falsas ou induza a erro ou provoque confusión respecto á identidade, natureza, composición, orixe, cantidade, calidades substanciais ou propiedades dos produtos ou prestación de servizos, así como ao alcance dos compromisos adquiridos polo anunciador.
- b. Implique informacións equívocas, denigrantes ou produza o descrédito dos competidores ou dos seus produtos ou servizos.
- c. Provoque confusión respecto de produtos, servizos, establecementos, marcas ou actividades doutro comerciante ou competidor.

Artigo 40.

1. Corresponde á Xunta de Galicia, a través dos órganos competentes, a ordenación e inspección da actividade publicitaria comercial, así como a regulamentación das condicións necesarias para o seu exercicio.

2. A Xunta de Galicia, a través dos órganos competentes, poderá esixir, en todo momento, ao comerciante ou ao denunciante a posta a disposición de todos os elementos que xustifiquen as informacións, indicacións, prestacións e características substanciais dos produtos ou servizos obxecto de publicidade, co fin de comprobar a súa veracidade.

CAPÍTULO IV. COMPETENCIA DESLEAL.

Artigo 41.

No exercicio das súas competencias a Xunta de Galicia velará polo cumprimento da lexislación en materia de competencia.

TÍTULO VI.
DA ACCIÓN ADMINISTRATIVA SOBRE A ACTIVIDADE COMERCIAL.

CAPÍTULO I.
DA ACCIÓN XERAL.

Artigo 42.

A acción administrativa desenvolverase respectando o principio de liberdade do exercicio da actividade comercial, a libre e leal competencia conforme á lexislación vixente, a libre circulación de bens e a defensa e garantía dos lexítimos intereses dos consumidores e usuarios.

Artigo 43.

1. A acción administrativa sobre a estrutura comercial orientarase principalmente a conseguir a súa modernización mediante a mellora dos aparellos, procurar a racionalización dos procesos de distribución e de xestión, realizar apoio técnico e financeiro á pequena e mediana empresa comercial, alcanzar servizos comerciais suficientes para os consumidores e, en colaboración con institucións, organizacións e empresas, facilitar a promoción económica e social de cantos tomen parte da actividade comercial.

2. Con tal fin a Xunta de Galicia, no marco das súas competencias, e segundo os criterios enunciados, dirixirá a súa actuación especialmente a:

Facilitar a reforma e modernización dos establecementos da pequena e mediana empresa comercial.

Promover o coñecemento e a difusión de novas técnicas e formas de comercialización que contribúan á mellora da produtividade no sector e facilitar a implantación ou adopción destas fórmulas.

Fomentar o perfeccionamento da formación profesional dos comerciantes e empregados do sector, coa colaboración, se é o caso, das cámaras de comercio, industria e navegación e das organizacións empresariais ou sindicais.

Realizar estudos e investigacións que permitan un mellor coñecemento das estruturas e do proceso de comercialización.

Potenciar os movementos asociativos dos comerciantes.

Impulsar e protexer a comercialización da artesanía.

CAPÍTULO II.
RÉXIME DE INFRACCIÓN E SANCIÓN.

Artigo 44.

As infraccións ao establecido na presente Lei e nas súas normas de desenvolvemento serán obxecto de sanción administrativa, logo de instrución de correspondente expediente sancionador,

que se iniciará de oficio ou por denuncia, e en particular:

1. O incumprimento dos requisitos establecidos nos artigos 3 e 10 de esta Lei.
2. O exercicio da actividade de venda fóra dun establecemento comercial con incumprimento do disposto no artigo 5.
3. *Derogado por [Ley 13/2006, de 27 de diciembre, de horarios comerciales de Galicia](#)*
4. A información e publicidade que induzan a engano ou confusión, enmascaren a verdadeira natureza do produto ou servizo, ou produzan o descrédito entre os demais competidores.
5. Carecer de licenza comercial específica necesaria para a instalación, ampliación e traslado de grandes establecementos comerciais.
6. En canto á venda en rebaixas:
 - 6.1 A venda que non implique auténticas rebaixas de acordo coa presente Lei.
 - 6.2 A venda de artigos en rebaixa que non fosen postos á venda ao seu prezo habitual antes do inicio das rebaixas.
7. En canto á venda de saldos:
 - 7.1 A venda de artigos ou produtos baixo a denominación de saldos cando aqueles non se axusten ao establecido no artigo 16 de esta Lei e cando os artigos en saldo non se atopasen debidamente separados de resto de produtos non saldados.
8. En canto á venda en liquidación:
 - 8.1 A venda baixo o anuncio de venda en liquidación ou liquidación que non responda ao establecido no artigo 19 de esta Lei.
 - 8.2 a venda efectuada sen previa comunicación ou sen exhibir a mesma en lugar visible do establecemento.
9. En canto á venda de promoción:
 - 9.1 O incumprimento de calquera dos requisitos establecidos no artigo 21 da presente Lei.
10. A venda practicada por calquera persoa non autorizada ou por comerciantes que incumpran os requisitos administrativos que esixe esta Lei.
11. A venda de artigos non autorizados.
12. A negativa ou resistencia a subministrar datos ou facilitar a información requirida polas autoridades competentes ou polas súas axentes para o cumprimento das funcións de información, vixilancia, investigación, inspección, tramitación e execución nas materias a

que se refire a presente Lei, así como a subministración de información inexacta ou documentación falsa.

Artigo 45.

As infraccións ao establecido nesta Lei cualificaranse como leves, graves ou moi graves.

Un. Serán consideradas infraccións leves:

- a. As simples inobservancias das disposicións contidas nesta Lei, sen transcendencia económica nin prexuízo para o consumidor.
- b. O incumprimento do disposto no artigo 13 da presente Lei.

Dous. Serán consideradas infraccións graves:

- f. A reincidencia na comisión de infraccións leves.
- g. As infraccións previstas no artigo 44, apartados 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 e 10.

Tres. Serán consideradas infraccións moi graves:

- h. A reincidencia na comisión de infraccións graves.
- i. As infraccións previstas no artigo 44, apartados 5, 11 e 12.

Catro. Hai reincidencia cando se comete unha infracción análoga á que motiva a sanción anterior no prazo do ano seguinte á notificación desta. En tal suposto requirirase que a primeira resolución sancionadora adquirise firmeza en vía administrativa.

Artigo 46.

1. As infraccións leves serán sancionadas con multas de ata 6.000 euros. O órgano competente para impoñelas será o delegado provincial correspondente da Consellería de Innovación, Industria e Comercio.

2. As infraccións graves serán sancionadas con multas dende 6.001 ata 30.000 euros. O órgano competente para impoñelas será o director xeral de Comercio e Consumo.

3. As infraccións moi graves serán sancionadas con multas dende 30.001 ata 1.200.000 euros. Os órganos competentes para impoñelas serán o conselleiro de Innovación, Industria e Comercio, dende 30.001 ata 300.000 euros, e o consello de la Xunta de Galicia, dende 300.001 ata 1.200.000 euros.

4. O Consello da Xunta de Galicia poderá acordar, en casos especialmente graves, o peche do establecemento onde se produciu a infracción. En tal caso será de aplicación o previsto no artigo 57.4 do Estatuto do Traballador.

5. Non terán carácter de sanción a clausura ou peche de establecementos que non contén coas autorizacións preceptivas, ou a suspensión do seu funcionamento ata que se rectifiquen os defectos ou se cumpran os requisitos esixidos.

6. A autoridade que ordene a incoación do expediente poderá decidir, como medida precautoria, a intervención preventiva das mercadorías cando das dilixencias practicadas se presuma o

incumprimento dos requisitos mínimos esixidos para a súa comercialización.

7. En todo caso, para a graduación das infraccións e sancións aplicables terase en conta a transcendencia social da infracción, o comportamento especulativo do autor, a contía global da operación obxecto de infracción, a contía do beneficio obtido con ela, a natureza dos produtos vendidos, a zona afectada, a categoría, clase e solvencia económica do establecemento.

Artigo 47.

En canto ao procedemento para a imposición das sancións polas infraccións previstas nesta Lei e aos recursos que contra as resolucións poden interpoñerse, rexerán as normas establecidas na Ley de Procedimiento Administrativo.

Artigo 48.

As infraccións previstas neste Título prescribirán se son leves aos dous meses, se son graves ao ano e as moi graves aos dous anos.

O prazo da prescrición comezará a correr dende e día en que se cometeu a infracción.

Esta prescrición interromperase dende que o procedemento se dirixa contra o infractor, volvendo correr de novo, o tempo da prescrición dende que aquel remate sen ser sancionado ou se paralice o procedemento por causa non imputable ao infractor.

DISPOSICIÓN ADICIONAL.

As feiras e mercados tradicionais rexeranse polas súas normas específicas, salvo naquilo no que sexa de aplicación a presente Lei.

DISPOSICIÓN ADICIONAL ÚNICA. Licenzas para grandes establecementos

A concesión da licenza comercial específica para grandes establecementos, a que se refire o artigo 7 da presente Lei, modificado pola Lei 9/2003, do 23 de decembro, de medidas tributarias e administrativas, realizarase conforme ao procedemento e requisitos establecidos no Decreto 341/1996, 1 de 13 de setembro, polo que se crea a Comisión Consultiva de Equipamentos Comerciais e régúlase a implantación de grandes superficies na Comunidade Autónoma de Galicia.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA PRIMEIRA.

Ata que se diten as correspondentes normas de desenvolvemento da presente Lei serán de aplicación as disposicións regulamentarias estatais ou autonómicas sobre as materias regulamentadas nesta, actualmente vixentes.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA SEGUNDA.

Os Concellos que teñan en vigor ordenanzas que regulamenten a venda ambulante deberán adaptalas ao disposto na presente Lei no termino de seis meses, contados dende o día da súa entrada en vigor.

No prazo de seis meses, os Concellos onde exista venda ambulante e non conten coa correspondente ordenanza procederán a ditar as normas correspondentes, con suxeición ao disposto nesta Lei.

DISPOSICIÓN FINAL.

Autorízase a Xunta de Galicia para ditar as disposicións que sexan necesarias para o desenvolvemento da presente Lei.

Santiago de Compostela, 20 de xullo de 1988.

Fernando Ignacio Gonzalez Laxar,
Presidente.

Notas:	
☐	Artigos 11, 12, 15 (apdo. 4), 16 (apdo. 4), 21 (apdo. 2.c, inciso en cursiva) e 44 (apdo. 3, inciso en cursiva): Declarado inconstitucional e nulo por Sentencia 228/1993, de 9 de julio, do Pleno do Tribunal Constitucional no Recurso de inconstitucionalidade 1862/1988, promovido por el Gobierno da Nación contra determinados preceptos da Lei do Parlamento de Galicia 10/1988, de 20 de xullo, de ordenación do Comercio Interior de Galicia. (B.O.E. n° 192, de 12 de agosto de 1993).
☐	Artigos 7, 44 (apdo. 5) e 46 (apdos. 1, 2 e 3): Redacción segundo Ley 9/2003, de 23 de diciembre, de medidas tributarias y administrativas.
☐	Disposición adicional única: Engadida, con esta denominación, por Ley 9/2003, de 23 de diciembre, de medidas tributarias y administrativas.
☐	Artigos 8 e 9: Derogado por Ley 9/2003, de 23 de diciembre, de medidas tributarias y administrativas.
☐	Título IV: Derogado por Ley 1/1996, de 5 de marzo, de regulación de las actividades feriales de Galicia.
☐	Publicada en el <i>Diario Oficial de Galicia</i> número 164, de 26 de agosto de 1988.
	Artigos 13 e 44 (apdo. 3): Derogado por Ley 13/2006, de 27 de diciembre, de horarios comerciales de Galicia